

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/18720 en 07/18721 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 11 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is deels een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de voorzieningenrechter heeft beslist. Anderdeels is hetgeen appellante daarin heeft aangevoerd niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Uit artikel 85 van de Vw 2000 volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de voorzieningenrechter heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor hem aangevoerde gronden en de door hem te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van grieven, als in deze bepaling bedoeld. Het aldus aangevoerde kan daarom niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

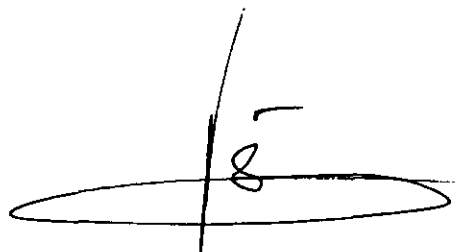
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2007

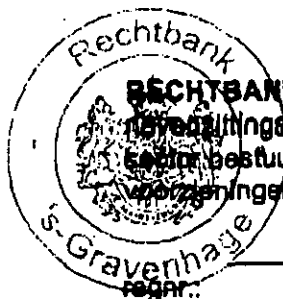
156-474.

Verzonden: 25 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

II

Awb 07/18721 (voorlopige voorziening)
Awb 07/18720 (beroep)

UITSpraak

Inzake:

geboren op
mede ten behoeve van haar minderjarige kind,

geboren op
van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0107.26.2040,
gemachtigde: mr. Y. Tamer, advocaat te 's-Gravenhage,
verzoekster;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 27 juli 2001 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend, welke aanvraag bij besluit van 5 april 2002 is afgewezen. Eiseres heeft hiertegen beroep ingesteld bij brief van 2 mei 2002. Voorts heeft verzoekster op 8 augustus 2002 een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening gericht tegen de uitzetting ingediend. Bij uitspraken van 9 oktober 2003 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, het beroep ongegrond verklaard en de voorlopige voorziening afgewezen.
- 1.2 Op 9 januari 2007 heeft verzoekster opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 1 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat België verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.3 Bij brief van 3 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 3 mei 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.4 Het verzoek is ter zitting van 3 juli 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechter zal toetsen of het

regnr: Awb 07/18721 (voorlopige voorziening)
Awb 07/18720 (beroep)

-2-

beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 In geval van verzoekster is sprake van een herhaalde aanvraag waarbij de beoordeling van de aanvraag op grond van artikel 4:6 Awb dient te worden beperkt tot de vraag of de vreemdeling zich thans beroept op nieuw gebleken feiten en omstandigheden en, zo ja, in hoeverre die tot een ander oordeel kunnen leiden.
Als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb worden aangemerkt rechtens relevante feiten en/of omstandigheden, die bij de behandeling van de eerdere aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en indien zij wel in de beoordeling zouden zijn betrokken, tot een ander oordeel zouden hebben geleid.
- De rechter overweegt dat verzoeksters eerste asielverzoek van 27 juli 2001 in Nederland inhoudelijk is behandeld. In de onderhavige procedure wordt verzoekster voor het eerst een eerder verblijf in het buitenland tegengeworpen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is dit een nieuw feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb, zodat een inhoudelijke beoordeling dient plaats te vinden.
- 2.5 België heeft op 28 februari 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.6 De rechter stelt voorop dat verzoekster ter zitting heeft aangegeven dat het beroep op de artikelen 25 en 30 van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn) niet wordt gehandhaafd, nu sprake is van een verschrijving.
- 2.7 De rechter overweegt voorts dat het beroep van verzoekster op de artikelen 20 en 23 van de Definitierichtlijn wel bij de beoordeling van de onderhavige procedure kan worden betrokken. Weliswaar merkt verweerder terecht op dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) in meerdere uitspraken heeft geoordeeld dat de vreemdeling zijn verklaringen in een zo vroeg mogelijk stadium van de procedure naar voren moet brengen, echter de rechter ziet hierin geen algemene verplichting voor de asielzoeker om alle argumenten ter onderbouwing van zijn verklaringen tijdens de bestuurlijke besluitvormingsfase naar voren te brengen. Immers de Afdeling heeft eveneens in meerdere uitspraken geoordeeld dat eerst in beroep naar voren gebrachte argumenten bij de beoordeling kunnen worden meegenomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet, hetgeen in casu is gesteld noch gebleken.

regn: Awb 07/18721 (voorlopige voorziening)
Awb 07/18720 (beroep)

-3-

- 2.8 Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar betoog dat terugname door België in strijd is met de artikelen 20 en 23 van de Definitierichtlijn. Immers, de Definitierichtlijn geeft minimumnormen voor de inhoudelijke behandeling van een asielverzoek, terwijl het in de onderhavige procedure (slechts) gaat om de vraag welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. De rechter acht hierbij tevens van belang dat in Vo 343/2003, waaraan in de onderhavige procedure moet worden getoetst, reeds is voorzien in de mogelijkheid om gezinnen bijeen te houden. Reeds hierom ziet de rechter derhalve geen aanleiding tegemoet te komen aan het verzoek van verzoekster om prejudiciële vragen te stellen over de verhouding tussen de Definitierichtlijn en de Vo 343/2003.
- 2.9 Het beroep van verzoekster op het bepaalde in artikel 7 Vo 343/2003 faalt, nu sprake is van terugname, zodat artikel 7 Vo 343/2003 in de onderhavige procedure niet van toepassing is. Zoals verweerder ter zitting terecht opmerkt zijn de artikelen uit hoofdstuk III van de Vo 343/2003, waaronder artikel 7 Vo 343/2003, slechts van toepassing in de situatie waarin sprake is van overname.
- 2.10 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.11 Verzoekster beroept zich op artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Volgens verzoekster staat vast dat zij door België zal worden overgedragen aan het land van herkomst. Als alleenstaande moeder loopt zij, nu er in Angola dagelijkse minderjarige kinderen als gevolg van oorlog sterven, aldaar een reëel gevaar voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, de artikelen 1 en 3 anti-folterverdrag en artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR).
- 2.12 De rechter overweegt dat er in zijn algemeenheid van mag worden uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) aasbladigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wel betreft België anders is.
- Verzoekster is hierin niet geslaagd. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat in de Belgische procedure de op dat land rustende verdragsverplichtingen zijn miskend. Verzoeksters stelling dat vast staat dat zij door België zal worden overgedragen aan het land van herkomst is op geen enkele wijze onderbouwd en kan derhalve reeds hierom niet tot een ander oordeel leiden.
- De rechter komt voorts niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van verzoeksters stelling dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op schending van artikel 3 EVRM, de artikelen 1 en 3 anti-folterverdrag en artikel 7 IVBPR, nu het er in onderhavige procedure (slechts) om gaat welke lidstaat verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek van verzoekster. Gelet op het voorgaande behoefde verweerder in deze stelling evenmin aanleiding te zien de behandeling van het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken.
- 2.13 Ten aanzien van verzoeksters beroep op het bepaalde in artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) overweegt de rechter dat de belangen van het kind niet zonder meer tot de conclusie kunnen leiden dat verweerder hierin aanleiding dient te zien de behandeling van verzoeksters asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken. De rechter acht hierbij van belang dat niet is gebleken dat de

regnr. Awb 07/18721 (voorlopige voorziening)
Awb 07/18720 (beroep)

-4-

belangen van het kind zijn geschaad, te meer nu het kind met de moeder, verzoekster, aan België zal worden overgedragen.

- 2.14 Ten aanzien van verzoeksters beroep op het bepaalde in artikel 3, tweede lid, j° artikel 15 Vo 343/2003 vanwege de aanwezigheid van de vader van haar kind in Nederland overweegt de rechter als volgt.

In C1/2.4.2.3 Vc 2000 is vermeld dat hereniging van gezinsleden en andere afhankelijke familieleden in de zin van Vo 343/2003 alleen van toepassing is op asielzoekers. Voorts blijkt uit dit beleid dat de gezinsleden en / of andere afhankelijke familieleden als bedoeld in artikel 15 Vo 343/2003 dienen te zijn toegelaten op grond van artikel 29, eerste lid, onder b tot en met d, Vw 2000. De rechter is van oordeel dat gelet op het doel en de strekking van Vo 343/2003 dit beleid niet als onredelijk kan worden aangemerkt.

Nu verzoekster heeft verklaard dat de vader van haar kind is genaturaliseerd tot Nederlander en geen asielzoeker (meer) is, behoeft verweerder, gelet op het vorenstaande, reeds hierom geen aanleiding te zien om de behandeling van het asielverzoek van verzoekster op grond van artikel 3, tweede lid, j° artikel 15 Vo 343/2003 aan zich te trekken.

- 2.15 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.16 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr: Awb 07/18721 (voorlopige voorziening)
Awb 07/18720 (beroep)

-5-

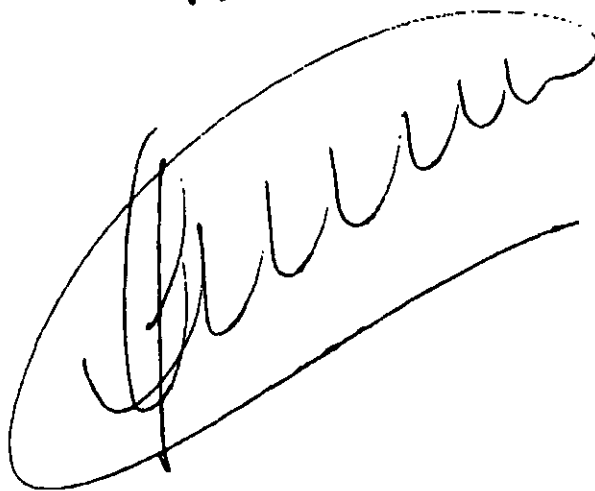
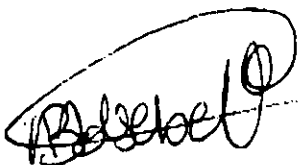
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/18720 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in
tegenwoordigheid van mr. M.H.B. Bokseveld als griffier op

11 JULI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

11 JULI 2007

VOOR AFSCHEFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5015	
B - 8 AUG 2007	
ZAAKNR. 200705651	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Den Haag, woensdag 8 augustus 2007
Procedure nummer: 07/18721 en 18720
IND nummer 0107-26-2040

HET HOGER BEROEPSCHRIFT tevens het verzoekschrift om voorlopige voorziening

geboren op van Angolese nationaliteit mede
ten behoeve van haar kind, te dezer zake
woonplaats kiezende te Den Haag aan de Vuursteen nr. 14 ten kantore
van de advocaat en procureur Mr Y. Tamer die ten deze voor haar
occupeert en door haar hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger
beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening bij de Raad van
Staat in te dienen;

Dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de
rechtbank d.d. 11 juli 2007

Dat appellant zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen
in beroep komen bij Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak op
basis van de volgende grieven.;

Appellante stelt dat Nederland op grond van artikel 4 lid 4
Dublinverordening verantwoordelijk is voor haar asielaanvraag. Op grond
van dit artikel stelt de lidstaat waar het eerste asielverzoek is
ingediend vast welke lidstaat verantwoordelijk is voor de asielzoeker.
Aangezien appellante het eerste asielverzoek in 2001 in Nederland
heeft ingediend mag Nederland niet stellen dat België voor
asielaanvraag van appellante verantwoordelijk is. Een
asielaanvraag ingediend in België is dan ook in België te behandelen
4 lid 4 van Dublinverordening. Immers is België niet het land waar
appellante haar eerste asielaanvraag heeft ingediend. Appellante is
naar België gegaan nadat zij hier te lande was uitgeprocedeerd. Op
grond van artikel 4 lid 4 en lid 5 van Dublinverdrag stelt appellante
dat Nederland verantwoordelijk is voor asielaanvraag van appellante.
Appellante betoogt dan ook met betrekking tot toepassing van artikel 4
lid 4 van de Dublinverordening Raad van State met toepassing van
artikel 177 procedure deze zaak dient te voorleggen aan de Europese Hof

te Luxemburg. Zonder een prejudiciële vraag aan het Europese Hof mag de Raad van State geen oordeel over toepassingsbereik van artikel 4 lid 4 van DV geven

Appellante betoogt voorts dat haar aanvraag ten onrechte niet inhoudelijk wordt behandeld. Zij stelt dat haar aanvraag op grond van EU RICHTLIJN 2004/83/EG VAN DE RAAD van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming vluchtelingstatus hadden moeten ontvangen.

Appellant stelt op de Richtlijn verplicht dat gezin in stand moet worden gehouden. Zij meent dan ook dat het terugname door België in strijd is met artikel 20, 23, van de Richtlijn.

Artikel 20 en 23 bepalen dat een gezin in stand dient te worden gehouden. Nu vader van na Nederlandse nationaliteit bezit, moet overname/terugname in strijd met de Richtlijn worden geacht.

Voorts geeft artikel 20 lid drie en vijf aan dat bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.

Bij de toepassing van de Richtlijn moeten de lidstaten op grond van artikel 20 en 23 van de Richtlijn rekening houden met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die ~~filteringen~~

hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld.

Uit het bestreden besluiten blijkt niet dat met de specifieke situatie zoals appellante en haar minderjarig kind, immers is zij als alleenstaande moeder afkomstig uit Angola, rekening is gehouden. In geval van minderjarigen dient te worden bepleit dat Dublinverordening niet mag worden toegepast indien een van de ouders Nederlandse nationaliteit bezit.

REDENEN DAN OOK WAAROM appellant zich wendt tot de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken met het eerbiedig verzoek de uitspraken waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat hangende het hoger beroepsschrift de uitzetting achterwege wordt gelaten

Gemachtigde - Advocaat

Y. Tamer

